

ligt Antal Dage for det ærede Medlem til Teaterbesøg. Og skulde det ærede Medlem virkelig mene, at disse Fagorganisationer optog for megen Plads, har han dog den Udvej, hvis det ikke er sket — det ved jeg ikke — at ansøge om, at Højres Arbejder- og Vælgerforening ogsaa faar Adgang til Det kongelige Teater. Jeg haaber nemlig, det ærede Medlem er indskrevet som Medlem af Højres Arbejder- og Vælgerforening. Men maaske der ikke er saa mange Medlemmer i denne Forening, at det kan nytte noget.

Jeg vil for Resten sige, at det forbavtede mig noget, at det ærede Medlem vilde benytte Lejligheden til at tale om sin Mangel paa Tillid til det radikale Ministerium. Det var nu for Resten ikke mig, der havde fremdraget Bemærkninger om den Tillid, Socialdemokraterne har til det radikale Ministerium under den forhaandenværende Verdenssituation, men jeg har ikke noget imod at optage denne Tillid og sige, at jeg nærer den, i alt Fald for saa vidt som man overhovedet kan nære Tillid til en Regering under vanskelige Vilkaar. Men det ærede Medlem har ingen Grund til at sige, at han mangler denne Tillid, fordi han ikke har Tro paa, at Ministeriet har ført os saa langt henimod det virkelig gode, som han kunde tilstræbe, thi det ærede Medlems egen Politik har ført Højre bag af Dansen i for høj Grad til, at det ærede Medlem kan have nogen som helst Berettigelse til her at optræde som Dommer over det radikale Ministerium. Det ærede Medlem sidder i en Rigsdag, hvor der tidligere har været 3—4 Gange saa mange Folkestingsmænd af hans Parti som nu, og om dette kan bruges som Bevis paa en udmærket ført Politik, skal jeg overlade ærede Medlemmer at bedømme, i alt Fald synes jeg, man ikke kan sige, at den danske Befolkning har skænket denne Politik sin Tillid. Og hvis den danske Befolkning for Øjeblikket skænker den radikale Regering sin Tillid under vanskeligere Forhold, end Staten har haft i lange, lange Tider, tror jeg, dette er overordentlig meget mere berettiget end en Tillid til Højres Politik, til hvilken det ærede Medlem bekender sig.

I øvrigt har jeg ikke noget at bemærke med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Jeg vil kun tillade mig at sige, at hvad der i det hele er fremkommet, i hvert Fald vidner om een Ting, nemlig at man ønsker at komme ud af Uføret. Om dette skal ske paa den ene

eller paa den anden Maade, skal jeg ikke her kunne udtale mig om, men Ønsket er altsaa levende hos os alle, og vi er villige til at yde den højtærede Kultusminister vor bedste Støtte til at tilvejebringe bedre finansielle og kunstneriske Forhold for Det kongelige Teater.

Schovelin: Jeg antager, at jeg vilde blive stoppet af den højtærede Formand, naar jeg gav mig til vidtløftigt at forklare det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) de mange politiske Misforstaaelser, han gør sig skyldig i. Jeg vil derfor blot have Lov at bemærke, at den Tillid, man fra den danske Befolknings Side nærer til den nuværende Regering, skal man tale ganske tyst om; der er sikkert i visse Kredse stor Begejstring — Socialdemokratiet har jo særlig Grund til at nære Begejstring —, men at det danske Folk som Helhed skulde nære Tillid til dette Ministerium, tror jeg roligt at kunne benægte. Naar det ærede Medlem — for at vende tilbage til den foreliggende Sag — anbefalede mig i min Egenskab af Medlem af Højres Arbejder- og Vælgerforening at lade denne Forening fylde Det kongelige Teater ligesom Fagforeningerne, men udtalte Tvivl om, hvorvidt den var i Stand dertil, saa undrede denne Uvidenhed mig noget. Højres Arbejder- og Vælgerforening her i Hovedstaden er jo med Lethed i Stand til at fylde Det kongelige Teater 5 à 8 Gange.

Jeg vender mig til den højtærede Finansminister, der mente at burde protestere imod, at man fra forskellige Sider ligesom havde antydnet et Modsætningsforhold mellem de Oplysninger, den højtærede Minister gav, og selve Lovforslaget. Ministeren bemærkede, at han havde jo i Virkeligheden sagt noget ganske lignende, da Tillægsbevillingslovforslaget sidste Gang var paa Tale, og han kunde da ikke gøre ved, at dette lille Teaterlovforslag nu kom lige bagefter Tillægsbevillingslovforslaget. Men er det ikke netop Situationen, der skaber det dramatiske? Af en ren Tilfældighed at skabe en dramatisk Virkning er jo netop den dramatiske Kunsts egentlige Hemmelighed. Naar imidlertid den højtærede Minister brugte det Udtryk, at hans Bemærkninger var helt *uskyldige*, vil jeg dertil sige, at *det* dog turde være en af de Roller, der ligger allerdaarligst for ham.

Til sidst gjorde den højtærede Minister en Bemærkning til mig i Anledning af „Det gamle Spil om Enhver“, kriti-